

Dijous 19 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 18,21—19,1): (...) «I així, el regne dels cels s'assembla a un home, un rei, que va voler passar comptes amb els seus servents. I havent començat a passar-los, li'n van portar un que devia deu mil talents. I no tenint amb què pagar (...), compadit el senyor d'aquell servent, el deixà anar i li condonà el deute. I quan sortí aquell servent, es trobà amb un dels seus companys que li devia cent denaris, i agarrant-lo l'ofegava, dient: "Torna el que deus!".

Llançant-se, doncs, als seus peus, aquell company el pregava, dient: "Tingues paciència amb mi i t'ho tornaré". Però ell no ho volgué, sinó que anà a ficar-lo a la presó fins que tornés el deute (...).

Aleshores el cridà el seu senyor, i li digué: 'Servent malvat, tot aquell deute te l'havia condonat perquè m'ho vas suplicar. ¿No esqueia que també tu et compadissis del teu company, com jo m'he compadit de tu?'» (...).

Sense Déu no hi ha perdó

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui ens trobem amb els límits de la nostra força per a guarir, per a superar el mal. En trobem amb la prepotència del mal, la qual no reeixim dominar solament amb les nostres forces. És a dir: sense Déu no hi ha perdó; i, sense perdó no hi ha guarició. No és en debades que el tema del "perdó" apareix continuadament a tot l'Evangelí.

Al servent desprietat —un alt mandatari del rei— li havia estat perdonada l'increïble deute de deu mil talents; però després ell no estigué disposat a perdonar el deute, ridícul en comparació, de cent denaris que li devien. Superar la culpa exigeix el preu de comprometre el cor; i més encara, lliurar tota la nostra existència. I ni tan sols basta això: solament es pot aconseguir mitjançant la comunió amb Aquell que ha carregat amb totes les nostres culpes.

—Senyor, qualsevol cosa que haguem de perdonar-nos mútuament és sempre ben poca cosa comparada amb la bondat amb què Vós ens perdoneu a tots.